

Føroyavinir framsýning í Norðurlandahúsinum:

Bundin at hesum oyggjum fyri lívið

- Framsýningina í Norðurlandahúsinum meti eg sum at standa til svárs fyri føroyingum, og sum eina tókk, at eg av tilvild viltist hendavegin, sigur P. O. Hansen, listamaður í Danmark

Í gjár læt ein sera forvitnislig og fyri okkum viðkomandi framsýning upp í Norðurlandahúsinum.

Hon er samstundis tann størsta myndaframsýningin, ið nakrantíð hevur verið har, og sum Norðurlandahúsið hevur biðið listamannin skipa fyri.

Tað er P. O. Hansen, listamaður sum framsýnir sløk 100 fjølltáttað verk, sum øll hava rót í Føroyum, ið at tey eru gjørd í Danmark.

P. O. Hansen er listamaður, sum hevur heimstað á Fjóni í Danmark.

P. O. stendur fyri Poul Oskar, men tað navnið kennast fólk ikki við, hóast listamaðurin er kendur út um donsku landoddarnar.

Visti einki um Føroyar

Hann er eisini kendur fyri sínar listarligu lýsingar av føroysku náttúruni, sum hann myndar á serstakan hátt, og sum øll fólk hava møguleika at taka til sín.

Hann hevur eisini ferðast í Íslandi og Grønlandi, men kortini eru Føroyar og menniskjuni á smáplássu-

num her, sum hevur givið honum størsta íblástur í arbeiðinum seinastu 28 árin.

- Ja, eg kann fara so langt sum at siga, at um eg ikki av tilvild var komin hendavegin ein summardag í 1966, so hevði lív mítt verið fátækt, sigur P. O. Hansen.

P. O. hevur havt óteljandi framsýningar í Norðurlondum, umframt í teimum stóru londunum, eitt nú USA og fleiri ferðir í Týsklandi.

Eyðkenni fyri listamannin á Fjóni er, at hann ein part av síni arbeiðstíð hevur vitjað í Føroyum, tilsamans meira enn 30 ferðir.

Einki hóvastáð

Útlendingar hava millum ár og dag gjørt vart við tað, um teir hava vitjað hendavegin, og ikki sprot av áhuga vekur tað uttanlands, um listafólk halda, at Føroya land er nakað av tí vakrasta og størsta, og sum gevur teimum íblástur. Tað verður eisini ofta framført sum eitt vörumerki fyri listamannin.

P. O. Hansen hevur ikki gjørt tað. Hann hevur vitjað

øll hesi árin, men hevur ikki kunnað føroyingar um sína ferðing hendavegin, og hann hevur heldur ikki framsýnt úrslitini av ferðunum her, undantikið nakrar myndir í Klaksvík fyri nøkrum árum síðani, og við onkrari mynd í Listaskálanum.

Kortini er hann kendur sum føroyavinur í Danmark, og tá einamest fyri sínar lýsingar av føroysku náttúruni og bygðasamfelagnum.

Fleiri listabækur eru gjørdar um arbeiðið hjá P. O. Hansen, og serliga um ferðirnar í Føroyum. Ein er um Fugloy og ein um Miðnes, sum eru stóðini, har listamaðurin hevur búið á arbeiðsferðum sínum.

Í 1991 kom rúgvusmikil listabók út um P. O. Hansen, har hann eisini sigur frá sínum ferðum í Føroyum, og um vínfólk, sum hann hevur fingið nært tilknýti til gjøgnum árin.

Vinnaðurin í Fugloy

Listamaðurin sigur m.a. um vinmann í Fugloy, at hesin

var sera friðarligur og fáorður. Hann stókk inn á gólvið hjá listamanninum av og á, eins og fyri at vita, hvat hesin tókst við.

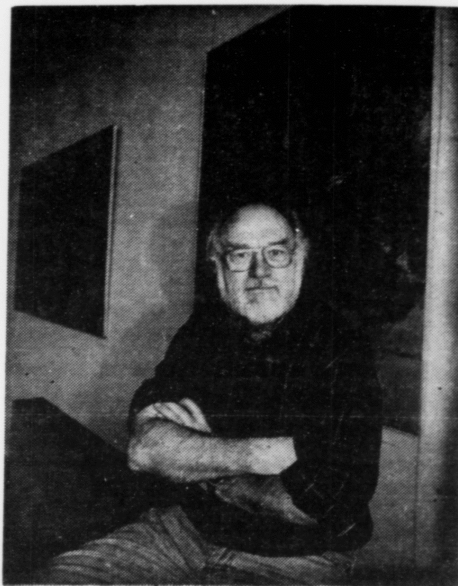
Í fyrstuni visti P. O. Hansen vinmanninum náttúruframsýningarnar, sum vóru grundarlag fyri málningunum, sum hann seinni málaði, tá hann kom heim aftur til Danmarkar.

- Einu ferðina vóru hesar tekningar vorðnar meira abstraktar, og vinnaðurin var bilslin og skilti tær ikki. Hann kallaði tað "krylifix", sigur P. O. Hansen.

- Eftir hetta havi eg sjálvur kallað mínir abstraktu málningar fyri "krylifix". Tá eg seinni kom aftur til Fugloyar, og vinnaðurin kom at vitja, spurdi hann altíð, hvussu nógv var "krylifixmyndir" eg hevði gjørt, og hvussu nógv av hinum, sum hann nevndi - tær røttu myndirnar.

- Hví hevur tú ikki gjørt vart við teg sum listamaður í Føroyum?

- Tað er kanska eitt slag av smádni, men eisini tí eg sum gestur í tykkara landi

ikki vildi troka meg fram.

- Tit hava nógv og góð listafólk, og tí havi eg ikki hildið tað verið neyðugt at framsýna míni verk her, sigur P. O. Hansen.

Myndlist er eisini spæl

Framsýningin í Norðurlandahúsinum er so umfevnandi, at hon fyllir allan stovnin á tremur.

Listaverkini hjá P. O. eru í Klingruni, í forhøllini og eitt serligt collage-savn er at síggja í dansistovuni.

Umframt myndlist av ymsum slag, eru eisini standmyndir og serligar myndisúlar at síggja.

P. O. Hansen heldur, at tá tú kanst ganga rundan um eina standmynd, so kanst tú eisini ganga rundan um eina súlu, sum er ein mynd. Hann heldur, at tað eisini skal verða loyvt at spæla eitt sindur við listaverkum.

- List skal ikki bert verða hátíðarlig. Hon skal eisini verða soleiðis, at hon kann geva hvørjum einstøkum áskoðara eina uppliving.

P. O. Hansen sigur, at hann við hesi framsýning vil vísa føroyingum, hvussu takksamur hann er fyri at hava fingið innivist í Føroyum øll hesi árin.

- Tað var av tilvild, at ein vinnaður í 1966 spurdi meg, um eg hevði hug at fara við honum til Føroya, greiðir listamaðurin frá.

- Eg visti als einki um

Føroyar og føroyingar, men eg helt, at tað kundi verið áhugavert, tí eg hevði hoyrt, at náttúran var so stórber her.

Ein kortslutningur

- Tað lagna hendi, at vinnaður mín kom ongantíð aftur henda vegin, og at ein kortslutningur hendi í mær. Eg varð bundin at hesum oyggjum fyri lívið, sigur P. O.

Hann heldur, at henda framsýningin fyri honum persónliga eisini er sum at standa til svárs fyri føroyingum - og ein tókk, at hann av tilvild viltist higar.

Tá vit vildu vita, hvat listamaðurin hevur lært, framsýnt o.s.fr., svaraði P. O. Hansen brosandi:

- Eg eri sjálvklæddur listamaður, men eg havi virkað sum lærari í Kunstakademiet í Odense í nógv ár.

Upprunaliga starvaðist P. O. Hansen innan Postverkið í Danmark, til hann í 1955 fór at arbeiða burturav sum listamaður.

- Tú hevur ferðast hendavegin í góðum og vánaligum tíðum hjá okkum. Hvat heldur tú um støðuna júst nú?

- Eg havi ongantíð givið meg út fyri at vera annað enn eygleiðari í náttúruni. Tað hava verið umbroyttarar hesi árin, og nú stendur ikki so væl til - men álvaratos - í Danmark verða eisini mistøk gjørd, men tað sæst bert ikki so væl aftur, sigur P. O. Hansen umberandi.

Framsýningin í Norðurlandahúsinum er at síggja til 10. apríl, og er opin vanligar dagar kl. 10 - 18, sunnudagar kl. 14 - 18.

Orð: Dagny
Mynd: Kalmar

P. O. Hansen, listamaður: - Tað var av tilvild, at ein vinnaður í 1966 spurdi meg, um eg hevði hug at fara við honum til Føroya. Hann kom ongantíð aftur hendavegin, men ein kortslutningur hendi í mær. Eg varð bundin at hesum oyggjum fyri lívið